Nr. 10, 11. årgang, oktober 2009 Pris 25 kr.

NYT FRA HARE KRISHNA

10 ÅRS JUBILÆUM

INTERVIEW MED BHAKTI VIDYAPURNA SWAMI

ENGLANDSBESØG

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Nyt fra Hare Krishnas 10 års jubilæum

Dandaniti Devi Dasi

I oktober 1999 gik det første *Nyt fra Hare Krishna* i trykken. Før det havde der været flere Krishna-bevidste nyhedsblade på dansk, deriblandt Krishnas Verden, der blev udgivet af Adideva Dasa i midten af firserne. Senere udkom en række blade under navne som Krishnas Venner, Hare Krishna Nyt og Krishnas Verden under ledelse af blandt andre Stuti Devi Dasi og Ananta-yukta Devi Dasi. Lalitanatha og jeg havde begge været involveret i at skrive og redigere disse blade, så da vi i 1999 flyttede ud af templet, var vi meget opsatte på at bruge vores nyvundne "frihed" til at lave et nyhedsmagasin, der udkom regelmæssigt og kunne være med til at holde sammen på de hengivne over hele Danmark.

Det første blad udkom som lidt af et eksperiment og blev sendt ud for egen regning med en opfordring til folk om at tegne abonnement og med et løfte om at udkomme en gang om ugen.

I lidt over et år udkom *Nyt fra Hare Krishna* ved Krishna og de hengivnes nåde en gang om ugen, hvorefter vi gik over til hver 14. dag, og siden 2006 er bladet udkommet en gang om måneden.

I starten lavede vi alting selv: skrev, redigerede, trykte, sendte ud og holdt styr på abonnenter. I længden har vi dog fået hjælp af mange hengivne. Ananta Sri Dasa har i de fleste år stået for bladets layout og også i perioder for trykning og udsendelse af bladet.

Uden vores kære læsere var der imidlertid intet blad, og vi vil gerne takke jer alle for at have lagt øjne og ører til *Nyt fra Hare Krishna* gennem de sidste ti år. Vi takker alle de hengivne, der gennem årene har bidraget med artikler, konstruktiv kritik, opmuntring og ekstra donationer til bladet.

I *Caitanya-caritamrta* (*Adi* 9.5) skriver Srila Krishnadasa Kaviraja Goswami (uden sammenligning i øvrigt): "Uanset om jeg ved det eller ikke ved det, skriver jeg for min egen renselses skyld." Vi håber, vi er blevet renset lidt af vores forsøg på at skrive for Krishna. Faktisk opfordrede Srila Prabhupada alle hengivne til at skrive, for ved at skrive får man realisationer, og samtidigt deler man realisationer med andre.

Vi vil gerne bede om jeres fortsatte velsignelser til at lave dette blad, og på den måde forhåbentlig en dag blive i stand til at tjene Krishna og Hans hengivne med et rent hjerte.

Tak er kun et fattigt ord, og derfor vil vi gerne invitere alle vores læsere til en lille festlighed i anledning af *Nyt fra Hare Krishnas* 10 års fødselsdag. Se annoncen på side 6. ॐ

I dette nummer

Redaktionelt	**2**
Srila Prabhupadas side	**3**
Oktober, Kartika og Dhananjaya Pandit	**6**
Interview med Bhakti Vidyapurna Swami	**7**
Englandsbesøg	**12**
Til minde om Sadaputa Dasa	**14**
Georginske kranier, krokodiller og nøgne aber	**16**
BBT i Afrika	**18**
Ti gode råd	**19**
Ordliste	**20**
Børneside	**21**
Græskarsuppe	**22**

'*Nyt fra Hare Krishna*' udgives af Det Internationale Samfund for Krsnabevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-*acarya* A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada.

© Copyright 2009, alle rettigheder forbeholdes.

ISSN 1600-0153

Redaktion:

Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk

Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk

Layout: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund mail@ananta.dk

Adresse: Sørningevej 39, Skamstrup, 4440 Mørkøv Tlf.: 59271930

Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 3534, konto 3534 125 119

Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne. Kontakt redaktionen for næste deadline.

Srila Prabhupadas side

I Bhagavatams lys,4

Dette er fjerde afsnit i oversættelsen af Light of the Bhagavata, som Srila Prabhupada skrev i 1961 over kapitel 20 i Srimad-Bhagavatams 10. Bog. Kapitlet fortæller om efteråret i Vrindavana, og ved beskrivelsen af hvert naturfænomen er der en sammenligning med, hvordan dette illustrerer en bestemt filosofisk pointe.

Hvert vers ledsages af et maleri, som den kinesiske malerinde Madame Li lavede til bogen.

Tekst 16

Om natten i måneskinnet kan man se skyerne bevæge sig. Samtidigt ser månen også selv ud til at bevæge sig, ligesom et levende væsen ser ud til at ændre sig på grund af falsk identifikation med materie.

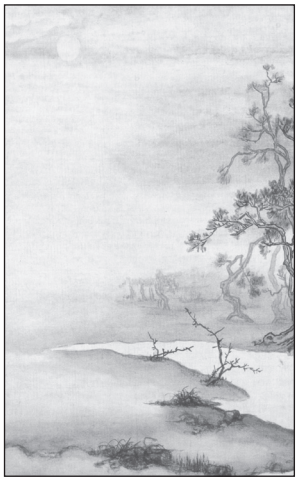

Om natten under regntiden får de drivende skyer, der reflekterer måneskinnet, månen til at se ud, som om den også bevæger sig. Det kaldes illusion. Den åndelige sjæl eller det levende væsen er kilden til alle den materielle krops aktiviteter, men på grund af illusion fortsætter den åndelige sjæl alligevel med at være dækket af de grove og subtile materielle kroppe. Således tildækket identificerer den betingede sjæl sig med den materielle krop og bliver underkastet følelsen af falsk ego.

Dette falske ego tvinger det levende væsen til at anse sin materielle krop for at være sig selv, kroppens afkom for at være hans børn, og landet, hvori kroppen fødtes, som genstand for tilbedelse. Derfor er det levende væsens forestilling om nationalisme en anden form for uvidenhed. På grund af uvidenhed identificerer et levende væsen sig med sit fædreland og flytter sig i takt med misforståelserne omkring nationale ideer. Men i virkeligheden tilhører det levende væsen ingen nation eller nogen art af liv. Han har intet med kroppen at gøre, ligesom månen intet har med de drivende skyer at gøre. Månen befinder sig langt over skyerne og ligger fast forankret i sin egen bane, men illusionen skaber en situation, hvor månen ser ud til at bevæge sig.

Et levende væsen bør ikke lade sig rive med af misforståelserne omkring den midlertidige krop. Han skal altid vide, at han er transcendental til den kropslige identitet. Dette er kundskabens vej, og når det levende væsen har fuldstændig viden på den måde, bliver det fast forankret i åndelige aktiviteter.

Den åndelige livskraft er altid aktiv af natur. Under indflydelse af illusion rettes hans aktiviteter imod kroppen, imens hans aktiviteter i den befriede tilstand af fuldstændig viden styres af åndelig hengivenhed. Befrielse indebærer ikke, at man ophører med at være aktiv. Det betyder derimod, at man bliver renset for illusoriske aktiviteter og bliver transcendental til relationerne til de grove og subtile kroppe.

Tekst 17

Når skyerne viser sig på himlen, danser påfuglen i ekstase, ligesom en oprigtig sjæl overvældes af glæde, når en helgen kommer til hans hus.

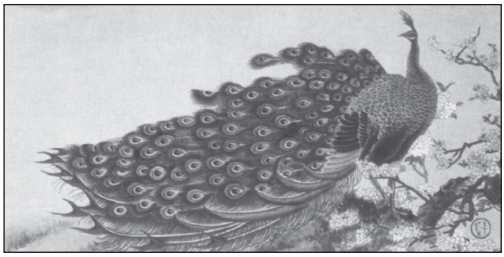

Det er vismænd og helgeners pligt at gå fra dør til dør for at oplyse husholderne i åndelig viden. Familielivet sammenlignes med en mørk brønd. Nede i en mørk brønd kan frøen ikke se det klare lys på den åbne himmel. Familielivets mørke brønd dræber sjælen. Man bør derfor komme ud af denne brønd, så man kan se det åndelige lys. Vismænd og helgener forsøger barmhjertigt at løfte faldne sjæle op fra familielivets mørke brønd. Et oplyst familiemenneske glædes derfor, når sådanne helgener og vismænd kommer til hans dør. Familiemanden, der er en betinget sjæl, forstyrres altid i sindet af det materielle livs trefoldige lidelser. Alle vil være lykkelige i familielivet, men naturens love giver ikke en lov til at være lykkelig i den materielle eksistens, der er som en selvantændt skovbrand.

l Kalis tidsalder glæder folk sig som allerede nævnt ikke længere over helgener og vismænds tilstedeværelse, og folk er heller ikke interesseret i åndelig oplysning. Helgener og vismænd påtager sig ikke desto mindre alle former for farer for at formidle Guddommens budskab. Herren Jesus Kristus, Thakura Haridasa, Herren Nityananda Prabhu og mange andre sådanne vismænd risikerede deres liv for at sprede Guddommens budskab. Selvrealiserede helgener og vismænd påtager sig sådanne risici for at give folk i almindelighed åndelig oplysning. De aflægger ikke tavshedsløfter, hvis formål blot er at vinde billig anerkendelse fra uvidende folkemasser. Gud er kun tilfreds, når Hans hengivne påtager sig alle former for farer for at sprede Hans herligheder. Sådanne hengivne frygter ikke den vanskelige rejse, som det er at krydse over uvidenhedens hav. De har altid det bedste i tankerne for de faldne sjæle, der er knyttet til det materialistiske livs falske nydelse, hvor de glemmer deres evige forhold til Gud.

Det er helgener og vismænds pligt at oplyse de faldne sjæle, og til gengæld er det familiemenneskets pligt at modtage helgenerne og vismændene af hele hjertet på samme måde, som en påfugl danser i ekstase, når der er skyer på himlen. De trefoldige lidelsers ildebrand, som materialistiske mennesker må sande, kan kun blive slukket af skyen af nåde fra helgener og vismænd, der kan sende regnen af transcendentale budskaber ned for at gøre en ende på familiemenneskenes lidelser.

Tekst 18

Mange planter og urter, der næsten døde hen i april og maj, kan nu igen ses i talrige former, for de næres af deres rødder i den fugtige jord. Disse utallige planter og urter minder om personer, der tørrer ind under alvorlige askeser, men igen bliver fede og velnærede, når de får sansenydelse.

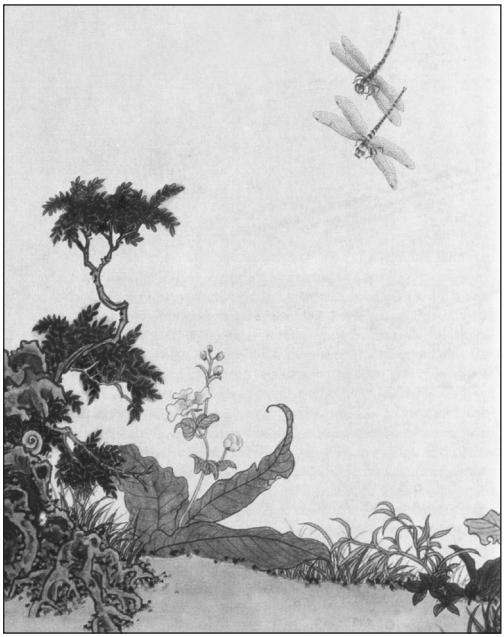

I *Bhagavad-gita* står der, at når Brahmas dag er ovre, forsvinder universets manifesterede skabelser, og efter Brahmas nat manifesteres skabelsen igen. Dermed minder den kosmiske skabelse i sin tilsynekomst og forsvinden om planter og urter, der vokser frem i regntiden, men gradvist forsvinder, når sæsonen er ovre.

Selv når planterne og urterne ikke længere ses, ligger deres frø stadig i jorden, og disse slumrende frø bærer igen frugt, når de kommer i kontakt med vand. På samme måde eksisterer de frøagtige åndelige gnister, der ligger under for ønsket om at

herske over den materielle natur, i en slumrende tilstand, imens den kosmiske manifestation er suspenderet, og når den kosmiske manifestation igen udfoldes, dukker alle de sovende levende væsener frem fra den materielle naturs moderliv og engagerer sig i sansenydelse, hvorved de bliver fede og velnærede.

For at få befrielse må man være fuldstændigt renset for unaturlige ønsker. Et levende væsen kan ikke udslukke alle ønsker, og praktisering af kunstig udslettelse af ønsker er faktisk mere farlig, end de aktive ønsker i sig selv er det. Alle ønsker bør omformes og rettes imod åndelige aktiviteter, ellers manifesterer de samme ønsker sig igen og igen i forskellige former for materiel sansenydelse og betinger dermed det levende væsen til bestandigt at være i materiel trældom.

Tekst 19

En trane står i kanten af en dam, der altid er i uro på grund af strømmende vand, mudder og sten. Tranen er som et familiemenneske, der altid generes og plages af så mange ting i hjemmets trygge favn, men på grund af overdreven tilknytning ikke ønsker at ændre sin situation.

Den betingede sjæls meningsløse familieliv er som en sjæledræbende mørk brønd. Det kalder den berømte hengivne Sri Prahlada Maharaja det. Overdreven tilknytning til hjemmets fire vægge anbefales aldrig af nogen selvrealiseret sjæl. Derfor bør der være en systematisk inddeling af menneskelivets tid. Det første stadie i menneskelivet kaldes *brahmacarya-asrama* eller livsordenen i barndommen, hvor den kommende mand oplæres i livets endelige mål. Det næste stadie kaldes *grhastha-asrama,* i hvilket mennesket trænes til at træde ind i Transcendensen. Derefter kommer *vanaprastha-asramaen*, det forberedende stadie til det forsagende liv. Det sidste anbefalede stadie er *sannyasa*-ordenen eller den forsagende livsorden. På den måde accepterer man en gradvis proces af åndelige aktiviteter med befrielse som det endelige mål.

På grund af manglende kultivering af den menneskelige ånd ønsker ingen desværre at opgive familielivet, selv om det er fuld af hånsord og mudderkastning. De, der midt i det mudrede familielivs nålestik stadigvæk er knyttede til det, sammenlignes derfor med traner, der på trods af alle genvordigheder står på bredden af en flod i håb om sansenydelse. Vi bør altid huske, at det samfund og venskab, vi finder her, kun er skyggerepræsentationer af det virkelige samfund og venskab og den kærlighed, der opleves i Guds rige. Der er intet virkeligt i den materielle tilværelses betingede liv, men på grund af vores uvidenhed er vi knyttet til dets fatamorgana. Forestillingen om samfund, venskab og kærlighed er slet ikke falsk, men vi søger efter dem på et falskt sted. Vi må opgive denne falske position og vokse op til virkeligheden. Det bør være livets mål, og det er resultatet af at kultivere den menneskelige ånd.

På grund af mangel på kultiveringen af denne ånd klamrer det materialistiske menneske sig desværre til dette falske sted på trods af alle dets forstyrrelser. Det siges, at en mand bør opgive familielivet omkring 50-årsalderen. Men i denne uvidenhedens tid forsøger selv en gammel mand at forynge sine kropslige funktioner, går med kunstige tænder i munden og foregiver et ungdommeligt liv, selv når han befinder sig på dødens rand. I særdeleshed er tranelignende politikere alt for knyttede til den falske prestige af position og rang, og derfor stræber de altid efter genvalg, selv når de står med det ene ben i graven. Det er nogle af symptomerne på et ukultiveret liv. ॐ

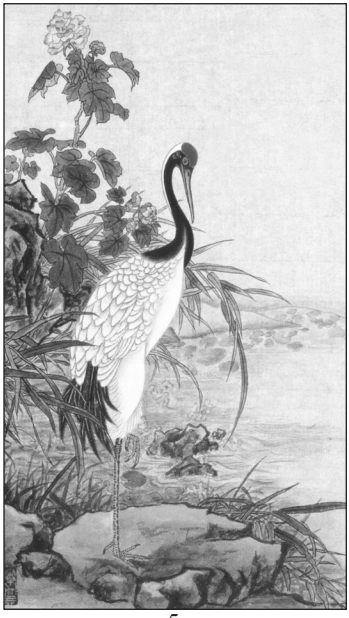

(Fortsættes i næste nummer)

Oktober, Kartika og Dhananjaya Pandit

Af Jatayu Dasa

Oktober måned er en meget aktiv måned for *vaisnava*-hengivne. Den 4. oktober starter måneden Kartika eller Damodara. En måned fremefter indtil den 1. november tilbeder *vaisnavaer* Damodara, Krishnas form som en lille dreng, der stjæler smør fra Sin mor. Morgen og aften ofrer man et lys til Damodara og synger den smukke sang *Damodarastika* (kontakt templet eller *Nyt fra Hare Krishna*, hvis du ikke kender eller kan huske sangen og ikke har en sangbog).

Der er også to store festivaler i oktober. Den første er Govardhana Puja og Diwali den 18. oktober, imens den anden er Srila Prabhupadas bortgangsdag den 21. oktober. I forbindelse med begge festivaler kommer der til at ske noget i templet i Vanløse, så følg med på hjemmesiden (www.harekrishna.dk) for at holde dig orienteret om, hvad der sker og hvornår. Udover det er der Radhakundas fremkomst og tolv forskellige *vaisnava-acaryaers* fremkomster eller bortgange.

I dag vil jeg gerne skrive lidt om en ikke så kendt *vaisnava* ved navn Dhananjaya Pandita. Han blev anset for at være en meget sjælden sjæl, for, som det står i *Caitanya Bhagavata* (5.733), var han opslugt af kærlighed til Krishna. Nityananda Prabhu boede også altid i hans hjerte. Han siges at have været meget forsaget fra verdslige ting. Han anses også for sjælden, fordi han var til stede under Herren Caitanya Mahaprabhus *sankirtana-lila* i Navadvipa.

På Herren Caitanyas ordre rejste han vidt og bredt og prædikede Krishna-bevidsthed. I *Caitanya-caritamrta* omtales Dhananjaya også som en af Nityananda Prabhus fortrolige tjenere.

Efter sin tjeneste i Herren Caitanyas *sankirtana*-gruppe gik Dhananjaya til Vrindavana for at slå sig ned der. Men før han ankom til Vrindavana, boede han i en kort periode i den lille landsby Sitala-grama, hvor han var så afholdt, at denne landsby nu somme tider kaldes "Dhananjayas sted" eller Dhananjaya Pata. (*CC Adi-lila* 11.31). Han vendte tilbage til Sitala-grama og etablerede en Deitet af Gaura-sundara i templet. Efterkommere af Dhananjaya Pandita bor stadig i Sitala-grama og står for tempeltilbedelsen.

Hans bortgangsdag er den 28. oktober. ॐ

Invitation

Det vil glæde os at se jer alle sammen

I anledning af Nyt fra Hare Krishnas 10 års jubilæum vil vi gerne invitere alle vores læsere til en sammenkomst i vores redaktionslokaler på Sørningevej 39 i Skamstrup, 4440 Mørkøv.

Det foregår lørdag d. 24 oktober fra kl. 14-18. Der vil være bhajana, Krishna-katha samt prasadam-forfriskninger undervejs.

Tilmelding på tlf. 5927 1930 eller email dandaniti@krishna.dk og lalitanatha@krishna.dk .

Tilmelding er nødvendig, for hvis I alle sammen kommer, er vi nødt til at leje forsamlingshuset!

Interview med Bhakti Vidyapurna Swami

Af Lalitanatha Dasa

Mon ikke de fleste, der har besøgt Mayapur, på et eller andet tidspunkt har hørt et af Bhakti Vidyapurna Swamis foredrag om vedisk kultur og livsstil? Og har man ikke set ham i levende live, er man måske blandt hans ivrige Internet-lyttere, der henter hans forelæsninger ned over hele verden. Bhakti Vidyapurna Swami er under alle omstændigheder discipel af Srila Prabhupada og en ret kendt *sannyasi.* Han var i mange år leder af *gurukulaen* (skolen) i Mayapur. I dag har han mere tid til at rejse over hele verden, men har stadig sin base i Mayapur, hvor han er en af hovedmændene bag Bhaktivedanta Academy, som han og andre hengivne er ved at opbygge.

Bhakti Vidyapurna Swami er en sjælden gæst på disse breddegrader, så da han besøgte Finland hele to gange i sommer, benyttede Dandaniti og jeg begge lejligheder til at tage til Helsinki for at høre ham. Under hans sidste besøg sad vi en dag et par timer med ham over et interview til *Nyt fra Hare Krishna*.

Han var ingen let person at få til at tale om sig selv og sit personlige liv. ”Hvis I spørger mig om mig selv, får I et kort svar. Spørger I om min tjeneste, kan jeg tale i timevis,” bemærkede han på et tidspunkt. Vi fandt alligevel ud af, at han kommer fra en jødisk baggrund i USA og kom i kontakt med Hare Krishna-hengivne i 1973. Han mødte de hengivne på et universitet på ”Vestkysten” og boede i ni måneder i templerne i Portland og St. Louis, indtil han i 1974 rejste til Mayapur for at være med til Gaura Purnima-festivalen. Han vendte ikke tilbage til USA, men blev i Indien, hvor Mayapur har været hans hjemsted siden 1976.

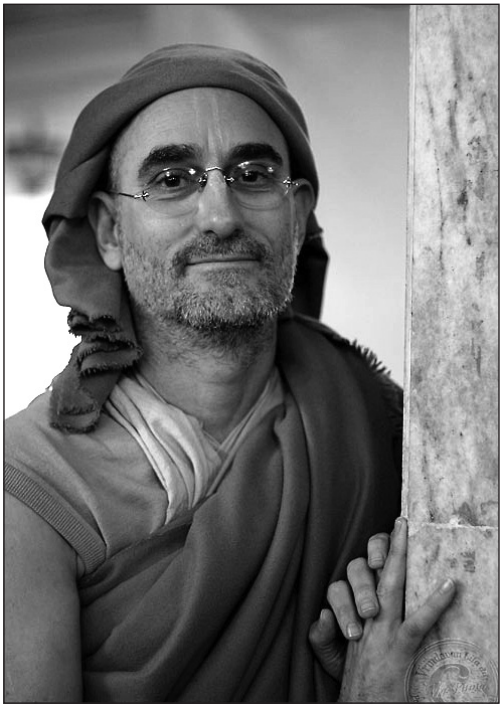

Bhakti Vidyapurna Swami

Studieprogram

En slående ting ved Bhakti Vidyapurna Swami er omfanget af hans viden. Tilsyneladende kan han altid sige noget interessant om alting. Vi var nysgerrige efter at vide, hvorfra han har sin viden, og hvad hans personlige studieprogram er.

BVPS: Man kan selvfølgelig altid studere og læse en masse. Det gør vi også. Det kaldes *sravana*, at høre viden. Men en lige så vigtig ting er, at man får lejlighed til at overveje og tænke over det, man har hørt. Her er det, at undervisning kommer ind. Ved at undervise i det, man har hørt, får man en meget bedre og dybere forståelse og erkendelse. Det er ikke nok blot at sidde bag en bog. Det er, når man underviser, omgås med andre og observerer, hvad der sker, at man virkeligt lærer noget. Det siges, at hvis man læ-

ser noget, husker man omkring 30 procent deraf, men hvis man underviser i det samme, husker man 90 procent af det. Derfor er det vigtigste for *brahmanaer* at studere og undervise. Begge dele er lige vigtige. En *brahmanas* vigtigste personlige *sadhana* er hans *japa*, og andre ting er noget, han lægger oveni. Når det kommer til hans beskæftigelse, er tilegnelse af viden og undervisning de vigtigste ting, og oveni dem kan man lægge andre ting som udførelse af *yajnaer*, administration osv.

Ld: Så du har ikke et særligt læse- eller studieprogram?

BVPS: Nej, jeg læser, hvad der har interesse, og hvad der skal undervises i. På den måde kommer man igennem meget. Imens man underviser, lærer man endnu mere, og de studerende stiller spørgsmål, der bringer en ind på områder, man ikke selv havde tænkt over.

Bhaktivedanta Academy

Siden Maharaja som ovenfor nævnt allerhelst ville tale om sin tjeneste, spurgte vi til Bhaktivedanta Academy og dets historie.

BVPS: *Gurukulaen* blev startet i 1982 af en gruppe, der bl.a. bestod af Naresvara, Krishnaksetra, Suhotra Maharaja, Atmatattva og mig selv. Bhaktivedanta Academy startede i 1984 og kørte parallelt med Bhaktivedanta Gurukula Village, som *gurukulaen* hed dengang. I 1992 udskiltes kernen af Bhaktivedanta Academy som et selvstændigt projekt. Indtil 2003 bestod arbejdet mest i at udarbejde vores pensum, og i 2003 begyndte vi at optage studerende. Det er i bund og grund et vedisk universitet med et drengecollege, et pigecollege og et college for voksne.

Ld: Drenge?

BVPS: Dreng betyder fra 5 til 25 år. Den vediske betydning af dreng er "ugift". Hvis man ikke er gift, er man en dreng. Er man gift, er man voksen.

Ld: Hvor mange studerende og lærere er I?

BVPS: Der er omkring 40 drenge, og vi optager måske en halv snes flere i år. Der er også omtrent 30 piger. Hvor mange flere de planlægger at acceptere i år, ved jeg ikke. Med andre ord er der lige nu cirka 70 studerende, der efter alt at dømme bliver til 80-90 i løbet af året. Af voksne er der vel 22 eller 25 registrerede studerende. Der kommer flere og lytter til foredragene, mange gange op til 50-60 personer, men de registrerede studerende, der tager eksamener, er omkring 25. De fleste studerer på *bhakti-sastri*-niveauet, og fem studerer *bhakti-vaibhava*.

Ld: Hvor mange lærere er I?

BVPS: Seks eller syv. I det vediske system undervises de yngre studerende af ældre studerende, så det kan være svært at sige præcist, hvor mange lærere der er. Som et led i deres egen træning står de ældre studerende også for en del af administrationen af *asramaen* og det akademiske arbejde. Det vediske system er struktureret sådan, at man har brug for så få lærere som muligt. Det skaber sine egne lærere. Problemet med moderne uddannelsessystemer er, at de kræver et stort administrationsapparat, hvilket er kostbart. Det vediske system er derimod udtænkt, så *brahmanaerne* selv kan stå for det, og da *brahmanaer* normalt ikke er kendt for at være administratorer eller pengeindsamlere, skal det kunne drives så enkelt som muligt. Det er også en del af vedisk kultur, at uddannelse skal være gratis. Derfor kan man kun bede en elevs forældre betale for mad, tøj, medicin og ting, som eleven rent faktisk personligt bruger, imens de ikke bliver bedt om at betale for udgifter til uddannelsesfaciliteter, lærere osv. Det betyder, at jo færre lærere der er, jo nemmere er det at drive det. Ikke, at det drejer sig om at have så få lærere som muligt, men systemet er opbygget sådan, at man ikke har brug for ret mange lærere. Det er blot et meget effektivt system.

Ld: Hvad håber du, at akademiet og dit arbejde kan bidrage med over de næste 20 år?

BVPS: Det vigtigste er at skabe en uddannelsesinstitution, der bygger på vores egen tradition på en måde, så andre faktisk kan få adgang til og anvende den i deres eget liv. På grund af manglen på en sådan uddannelse tror mange hengivne, at Srila Prabhupadas lære ikke er praktisk. De ser ikke bredden i den vediske litteratur. Akademiets formål er derfor at etablere *Gaudiya-vaisnava*-livsstilen i nutidens verden. Det kan godt lade sig gøre. Nogle stikker hovedet i jorden og siger, at det kan det ikke, og at en sådan livsstil ikke eksisterer, men det gør den.

Ld: Andre hengivne forsøger sig også med den akademiske verden. Imens I holder jer meget strengt til vores tradition, eksperimenterer andre med en blanding af vedisk og sekulær viden.

BVPS: Det er forkert at sige, at de blander de to ting. De arbejder stadig med vedisk viden, men bruger vestlige studie- og undervisningsmetoder. Der er fortsat tale om vedisk viden, men undervisningsteknikkerne er dem, der bruges i de moderne vestlige uddannelsessystemer. Det skal dog modereres med, at nogle af dem i forsøget på at blive anerkendte i den sekulære verden ender med også at undervise i en del sekulært stof. På den måde kan man sige, at de to ting bliver blandet.

I nogle tilfælde ved hengivne ikke, at der også findes vediske undervisningssystemer, eller de har ikke adgang til dem. I andre tilfælde ønsker de at give vedisk uddannelse på en måde, som de, der kommer ud af de vestlige uddannelser, kan forholde sig til. Derfor bruger de vestlige undervisningsteknikker til at undervise i vores materiale med.

Der er selvfølgelig også nogle hengivne, der tilegner sig sekulær viden med vestlige undervisningsteknikker for senere at kunne få sig et arbejde. Her er der tale om en økonomisk betragtning. De har brug for en indtægt, og derfor må de tage sig en uddannelse.

Ld: Fra det vediske perspektiv ville dette strengt taget ikke blive anset for at være akademisk?

BVPS: Nej, man ville ikke kalde det akademisk, men snarere en form for håndværk.

Udfordringer

Ld: Hvad er de største udfordringer, vi står overfor i ISKCON i dag, individuelt såvel som institutionelt?

BVPS: Som altid er den største udfordring at blive selvrealiseret og Gudsbevidst og være dedikeret til personlig udvikling igennem hengiven tjeneste. Den virkelige udfordring er at sørge for, at alle bliver Gudsbevidste. Den udfordring er der altid. Det er selve udfordringen ved at være i den materielle verden, at komme fra materiel bevidsthed til åndelig bevidsthed. Det er en løbende udfordring og en god udfordring. Det er blot et spørgsmål om at sørge for, at alle inden for institutionen er inspireret til at tage kundskaben til sig og praktisere den i deres praktiske liv.

Derfor forsøger vi at præsentere vores livsstil, som den er. Man kan sige, "Dette kunne man gøre for 5000 år siden, men nu er det ikke praktisk, det er fanatisk osv." Men denne materielle verden er Krishna. Det er Ham og Hans energier og samspillet imellem dem. Det er Herren, der leger med Sine energier. Det er, hvad der virkeligt sker, selv om vi er i illusion og tror, at der foregår noget andet. "Vi lever i moderne tid, vi er nødt til at gøre tingene på en anden måde end i den vediske tid." Men det er det samme som at sige, at Gud ikke findes, eller at Hans love ikke længere gælder. Det er ateisme. Mange gange forstår hengivne ikke, at det er ateisme, upersonalisme, tomhedsfilosofi osv. at tænke sådan, men det er præcist, hvad en buddhist eller *mayavadi* ville sige.

Det kan også ske, at hengivne bliver deister ligesom kristne, jøder og muslimer. "Deister" betyder, at de skubber Gud væk herfra, imens det er Satan, der styrer denne verden. Gud er langt væk, og vi må selv finde ud af, hvad der er det rigtige at gøre og fastsætte, hvad der er godt

eller dårligt. Man ender som kristne, der heller ikke har nogen anelse om, hvordan man gør ting, som Gud ønsker, at vi skal gøre dem. Hvad er kristent tøj for eksempel eller kristen mad? Hvad er den kristne livsstil? Der er ingen definition. Hvad end man synes, så længe man ikke generer andre. Vær god, vær flink, giv i velgørenhed, det er alt. Det betyder, at det er op til en selv. Så der er ingen kristen livsstil, der er ingen kristen mad. Ok, spis ikke mennesker, men ikke mere end det.

Ld: Er det naturligt, at deisme opstår blandt hengivne?

BVPS: Det er en af de materielle standardmåder at se på verden og transcendensen på. Betingede sjæle har forskellige bestemte måder at tænke på. I den åndelige verden eller i den befriede tilstand tænker alle kun på én måde, nemlig Krishna-bevidst, men der er mange materielle måder at tænke på. De vil altid være en blanding af *karma* og *jnana*, og deisme kan ses som en form for *karma*.

Ld: Hvad er udfordringen på det institutionelle plan?

BVPS: For institutionens vedkommende er der en mission. Herrens mission er der altid, og den bliver givet en bestemt form af en eller flere personer. I vores *sampradaya* er missionen eksempelvis blevet formet af Madhvacarya, Caitanya Mahaprabhu og Rupa Goswami, og så er der selvfølgelig Srila Prabhupada. Med andre ord er det institutionens udfordring at sørge for, at det er *acaryaens* lære, man forsøger at sprede, og at man ikke blot administrerer for administrationens egen skyld. Institutionens form må aldrig overskygge institutionens formål, som er at etablere og sprede *acaryaernes* lære.

Om Suhotra Maharaja

Vores samtale faldt på et tidspunkt ind på Suhotra Maharaja, der gik bort i 2007. Suhotra Maharaja og Bhakti Vidyapurna Swami var nære venner og arbejdede tæt sammen om opbygningen af Bhaktivedanta Academy. Vi bad Maharaja sige noget om ham.

BVPS: Han var en stor og måske den største intellektuelle, vi havde i vores bevægelse. Han var sandsynligvis mere belæst end nogen anden. Han var meget kontemplativ, når det kom til filosofien, og meget dyb i sin forståelse. Jeg tror ikke, nogen kunne måle sig med ham i forståelsen af de mere tekniske sider i vores filosofi. Jeg har ikke mødt nogen, der kunne det, og jeg kommer omkring og møder mange folk. Ingen kunne forstå de tekniske nuancer i vores filosofi, som han kunne det.

Han var meget varm overfor sine venner og meget enkel og ligefrem. Han brød sig ikke om at være alt for socialt involveret, hvilket er naturligt for intellektuelle. Han var ekstremt fokuseret. Hvad end han ønskede at gøre, gjorde han med fuld koncentration, specielt når det kom til at skrive. Jeg mener, at han var en af vores bedste forfattere, og når han satte sig ned til et projekt, var det alt, han gjorde. Han fordybede sig og gjorde ikke andet. Nogle gange sov og spiste han ikke i to eller tre dage, men sad blot og skrev. Han var også meget fokuseret i sin *sadhana*. Hvad end han bandt an med, var han absorberet i.

Han var glad for *prasadam* og de hengivnes selskab. På samme tid har jeg aldrig set nogen, der kunne være lige så asketisk som ham, hvis han ville være det. Jeg har set ham gå ud og tigge og ikke spise andet, end hvad folk gav ham. Hvis man tigger som en *brahmana*, skal man give i velgørenhed, så han gav halvdelen af, hvad han fik, væk og levede af resten. Jeg har set ham chante 64 runder om dagen. Jeg har set ham prædike og gøre al sin tjeneste. Han var meget speciel på mange måder.

Ld: Hvad anser du for hans blivende bidrag?

BVPS: Hans forfatterskab og hans bøger. For akademiets vedkommende var det hans arbejde på materialet til kurserne i *bhakti-vaibhava* og *bhakti-sastri*. Han lagde grundlaget for præsentationen og undervisningen af vores kurser. Hans psykologiforskning, som han redegjorde for i bogen *Vedanta Psychology*, nåede til en forståelse af sindet, som hverken verdslige

psykologer generelt eller hengivne psykologer nogensinde før er kommet frem til.

Hans erkendelse af betydningen af svaret på Kumaraernes spørgsmål om sindet og sanseobjekterne er exceptionel. Kumaraerne spurgte, hvordan det er muligt at frigøre sindet, når det hele tiden drages til og egentlig ikke består af andet end sanseindtryk samtidigt med, at sanseobjekterne hele tiden strømmer ind i sindet. Devahuti spurgte på samme måde, at siden sindet er tiltrukket af den materielle energi, og den materielle energi naturligt flyder ind i sindet, hvornår giver den materielle energi da befrielse til den betingede sjæl? De fleste af os ville nok synes, at dette er meget dybe spørgsmål, men ifølge Krishna har de ingen værdi. Ikke blot er de værdiløse, men de er grundlæggende upersonalistiske. Vi ville synes, at de udtrykker en meget dyb forståelse af sindet, men i virkeligheden er ideen om, at sindet kan skilles fra sanseobjekterne, grundlæggende forkert. Det er slet ikke en mulighed.

Det, vi i stedet skal forstå er, at hvorfor tænker sindet eller det bevidste levende væsen, at materielle ting ikke er forbundet med Herren, siden Han er alting? Det virkelige problem er, at sindet ikke opfatter Herren. Hvis sindet opfatter Herren, er der intet problem. Man er Gudsbevidst. Hvis man ikke opfatter Herren, er man i *maya.* Det er ikke et spørgsmål om at opgive involveringen med sanseobjekter, men at man ser dem som materielle, selv om de ikke er det. Sanseobjekter er ikke materielle eller illusoriske. De er Krishnas energi.

Dette niveau af psykologi arbejder ingen psykolog på, og jeg har heller ikke hørt hengivne diskutere psykologi og filosofi om sindet på så dybt et plan. Det er enestående. Ikke desto mindre er det hentet direkte fra *Srimad-Bhagavatam*. Det er Suhotra Maharajas fortjeneste, at han så det. Han kunne forstå, at hvad end der er, er det et aspekt af Laksmi og Narayana. Hvad end der har nogen værdi, er Krishna, og formen af det er Laksmi. Det er, hvad verden virkelig består af. Derfor er det ikke nødvendigt på noget tidspunkt at opgive sindets samspil med sanseobjekter.

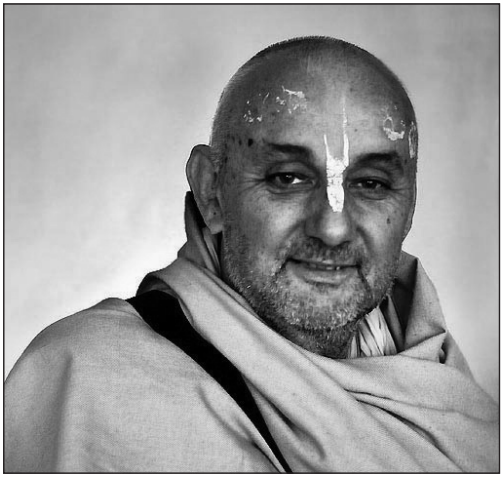

Suhotra Maharaja

Vores problem er kun, at vi tror, at vi er herre over sanseobjekterne, imens sanseobjekterne i virkeligheden er Laksmi og Narayana og Deres interaktioner. For os er det kun et spørgsmål om at se os selv som tjenere.

Ld: Jeg har selv læst *Vedanta Psychology* og skrev også en række artikler ud fra den for at få en bedre forståelse, men jeg kan ærligt sige, at jeg ikke forstod den til bunds.

BVPS: Det er, fordi du ikke forstod netop dette punkt. Hvis du forstår dette punkt, giver resten mening. Forstår du ikke dette punkt, giver alt andet ingen mening, for i så fald tror vi faktisk, at den materielle energi eksisterer ved egen kraft. Det er illusionen. Vi taler om den materielle verden, og om at være realistiske med hensyn til at være i den materielle verden. Alt dette er uvidenhed, for der er ingen materiel verden som så. Den materielle verden er vores illusion om, at den ikke er forbundet med Krishna. Det er materiel natur, det er den lavere natur, men den er ikke adskilt fra Krishna.

Her sluttede vores interview. Hvis man vil høre mere af Bhakti Vidyapurna Swami, ligger der mange forelæsninger med ham på Internettet, se f.eks. http://audio.iskcondesiretree.info/. ॐ

Englandsbesøg

Af Jagadwala Dasa

For første gang i mit liv har jeg netop været en tur i England i to uger fra den 9. til den 24. september. Jeg tog derover, fordi jeg har hørt meget om de engelske hengivne og aldrig før set hverken Bhaktivedanta Manor eller templet i Soho Street. Jeg ville også gerne hilse på Parasurama Prabhu og se hans Food For All, som jeg har hørt en del om. Parasurama var i Danmark i juli med sin *Ratha-yatra*, som dengang var hovedindslaget under vores Festival of India, og han sagde, at jeg bare skulle komme og besøge dem i London.

Jeg ankom til London hen under aften den 9. september. Det tog lidt tid at finde frem til Caledonian Road, så jeg var der først ved 9-tiden. Det er her, Parasurama har sit etablissement. Det første, jeg kom ind i, var hans internetcafé på hjørnet af Caledonian Road og Kings Cross. Selv om det var sen aften for en Hare Krishna-mand som mig, var der fyldt med unge mennesker, der surfede og tjekkede deres e-mail. Jeg fandt senere ud af, hvor usædvanligt et Hare Krishna-projekt Internetcafeen er. Den finansieres af den engelske stat, så unge studerende gratis kan gå på Internettet, men ellers er det Parasurama og Hare Krishna, der står for den. Hvis man forsøger at komme ind på visse upassende hjemmesider, kommer der derfor også en besked op om, at den kan man ikke få adgang til i denne internetcafe.

Ved siden af på Caledonian Road har Food for All sine lokaler. Og nedenunder internetcafeen i kælderen er der et slags tempelrum, hvor der i løbet af ugen også er vegetariske madlavningskurser og yoga-kurser, imens der hver fredag aften er en ægte, gammeldags Hare Krishna søndagsfest. Det vegetariske kursus undervises i øvrigt af Sarasvati Dasi. De, der kendte vores center i Blågårdsgade og Govindas Restaurant, husker måske en serbisk pige, der hed Sanya og var en meget dygtig hjælper i et års tid. Hun blev senere initieret som Sarasvati Dasi og har nu boet i London i nogle år og arbejder for Parasurama.

Jeg sov sent den næste dag ovenpå den lange rejse til London, men kom dog forbi centret i Soho Street. Her ejer ISKCON et helt femetages hus, hvor Radha-Londonisvara, Prabhupadas første Deiteter i Vesten af Radha-Krishna, har deres tempel. Der er også en Govindas Restaurant i bygningen, og en snes hengivne enten bor eller har deres daglige tjeneste her.

Fredag var jeg tidligt oppe og med undergrundsbanen kl. 3.30 sammen med en anden hengiven på vej til Bhaktivedanta Manor. Det er templet, George Harrison skænkede til Krishna. Det ligger 45 minutters togkørsel fra Londons centrum i det grønne bælte, der omgiver byen, og er et flot gammelt engelsk herresæde. Nu er det dog ikke længere bolig for en almindelig engelsk lord, men for universets virkelige Lord i form af Deiteter af Radha-Gokulananda, Laksmana-Sita-Rama og Gaura-Nitai. Jeg nåede frem i tide til at høre *Srimad-Bhagavatam*-foredraget med Ranchor Prabhu, en engelsk discipel af Prabhupada, og jeg chantede nogle runder og gik rundt og så på stedet.

Jeg var ude at hilse på køerne og okserne. Normalt foretrækker jeg at holde mig på sikker afstand af tyre, men okserne på Bhaktivedanta Manor er så godmodige, at dem er der ingen grund til at være bange for. Jeg måtte også hen og klø dem i panden imellem hornene, hvilket de tydeligvis nød. Der er netop blevet opført en ny stor staldbygning til dem. Den er betalt af hengivne fra det indiske samfund, der nu om dage opretholder Bhaktivedanta Manor. Da der er over en million indere i England, og en betragtelig del af dem er både velstående og faste støtter af Bhaktivedanta Manor og ISKCON generelt, er det vistnok et af de templer, der har rigelige midler til rådighed.

Om eftermiddagen var jeg igen inde i London, hvor jeg hjalp Rukmini Ramana Dasa. Han er oprindeligt fra Colombia og blev hengiven i Danmark, hvor han boede på Bauneholm i nogle år. Nu er han med i Parasuramas Food for All og deler gratis *prasadam* ud hver eftermiddag til studerende omkring Londons Universitet. Det er et imponerende

program, Parasurama har fået stablet på benene med sit Food For All. Han deler mad ud til så mange hver dag og er så vellidt, at ikke blot støtter den engelske stat ham økonomisk, men han har også aftale med det store engrosfirma Coscos (der svarer til vores Metro, bare større) om, at han hver dag gratis kan hente grønsager og andre madvarer, der er for gamle til at blive solgt videre til detailhandlerne. På den måde får han så mange varer, at ikke blot kan han dele gratis mad ud til 800 mennesker hver dag, men også levere grønsager kvit og frit til alle aktiviteter i Soho Street og på Bhaktivedanta Manor. Sig ikke, at Krishna ikke forsyner Sin hengivne.

Resten af mine dage i England forløb nogenlunde på samme måde. Jeg var sammen med de hengivne, lavede og delte *prasadam* ud, besøgte Soho Street og Bhaktivedanta Manor osv. Jeg nåede også at være med til to *Ratha-yatraer* i henholdsvis Brighton og Manchester. Omkring et par hundrede hengivne deltog ved begge lejligheder. Brighton havde for resten deltagelse af ikke mindre end to tidligere danske tempelpræsidenter. Den ene var Atmatma Prabhu, der var TP fra 1999 til 2001 på Bauneholm. Jeg skulle hilse alle fra ham. Og Ravi Prabhu, der var TP i Danmark i 1982, var også med i Brighton.

I Brighton havde jeg den interessante oplevelse at være med på besøg hos den indiske forretningsmand, der er manden bag en *vaisnava*-skole i London

Jagadwala Dasa

Glade piger synger

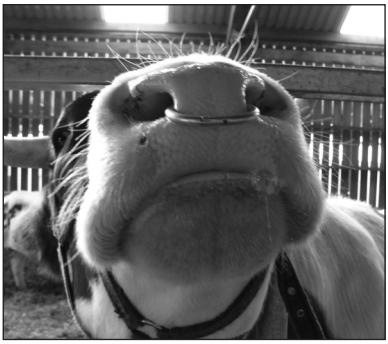

En nysgerrig okse

Rukmini deler vegetarisk mad ud

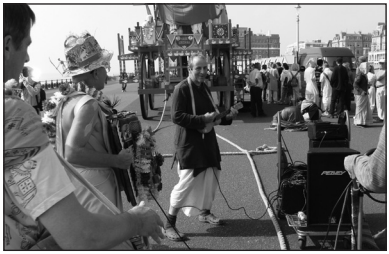

Parasurama Dasa i aktion

med 500 skoleelever. Han er initiativtageren bag skolen, og bortset fra den engelske stat, der betaler 90 procent af skolens udgifter, er han også hovedsponsor. Alle eleverne undervises i almindelige fag såvel som vedisk kundskab og Krishnabevidsthed. Til at begynde med var kravet, at børnene skulle komme fra rent vegetariske familier, men det er der blevet slækket på, så de nu minimum skal være vegetarer i skolen. De hengivne bag skolen havde også tænkt sig, at eleverne skulle stille skoene udenfor klasselokalerne, før de gik ind. Det gik man også bort fra, da børnene brugte alt for lang tid på at lede efter deres sko, hver gang der var frikvarter.

Alt i alt er denne skole endnu et imponerende projekt og et eksempel på, hvor udviklet Hare Krishna er i England. Det så jeg også, når jeg var med på *harinama* på gaden med de hengivne fra Soho Street. Englænderne ser ud til virkeligt at holde af Hare Krishna. Folk smiler, og mange danser og morer sig med de hengivne, når de danser op og ned ad promenaden langs Themsen forbi det store nationalteater og andre flotte bygningsværker fra imperiets storhedstid. Jeg rejste inspireret hjem fra mit korte Englandsbesøg med hovedet fyldt af indtryk. Jeg kan kun anbefale andre at tage et smut derover og se, hvordan Krishnabevidsthed kan være udviklet til et niveau med en tilstedeværelse og en anerkendelse, som vi endnu har til gode. ॐ

Til minde om Sadaputa

Af Carana Renu Dasi

Carana Renu Dasi er en australsk discipel af Devamrta Swami og uddannet astrofysiker. Her skriver hun om Sadaputa Prabhu, der gik bort sidste år i september.

Nu er det et år siden, at Sadaputa Prabhu gik bort. Til hans ære har jeg besluttet at dele ud af nogle af mine minder om ham.

Da jeg for snart 10 år siden blev færdig som astrofysiker, tog jeg et sabbatår og rejste ud i verden. Det var imens jeg levede i en rygsæk det år, at jeg lærte Prabhupadas bøger at kende. Det varede ikke længe, før jeg begyndte at omgås med hengivne. Hengivne, der fandt ud af min videnskabelige baggrund, plejede da at fortælle om Sadaputa Prabhu og hans bøger. Det skete næsten overalt, hvor jeg kom. "Hvad laver du?" ville en hengiven spørge. "Jeg er videnskabsmand," svarede jeg. Den næste oftest meget entusiastiske sætning var altid noget i retning af: "Vidste du, at vi har denne store videnskabsmand i ISKCON ved navn Sadaputa Dasa, Richard L. Thompson? Du skulle læse hans bog *Mechanistic and Non-Mechanistic Science* eller *Vedic Cosmography and Astronomy*." Jeg kunne se, at hengivne over hele verden var meget stolte af deres videnskabsmand, så jeg sluttede, at jeg hellere måtte finde ud af, hvem han var. Jeg købte et eksemplar af hans *Vedic Cosmography* et sted på min rejse og begyndte at læse den.

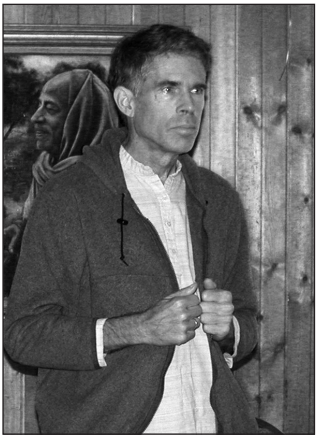

Sadaputa Dasa

Jeg var imponeret af bogen. Sadaputa Prabhu var tydeligvis en dygtig matematiker og videnskabsmand, og hans bog var afgjort med til at øge min interesse i at læse *Srimad-Bhagavatam*. Jeg forsøgte at komme i kontakt med ham via e-mail for at korrespondere med ham, men fik desværre aldrig noget svar.

Jeg måtte vente flere år, før jeg mødte denne store ISKCON-videnskabsmand. Det skete først, da jeg blev involveret i forskningsarbejdet i forbindelse med Temple of the Vedic Planetarium (TOVP) i Mayapur. I begyndelsen af 2004 mødte jeg Pancaratna Prabhu, der opfordrede mig til at blive involveret i projektet. På den tid var der ingen officiel forskningsgruppe for det vediske planetarium. Der havde været nogle tidligere forsøg på at få en op at stå, hovedsageligt fra Sadaputa Prabhu, hvilket resulterede i hans *Vedic Cosmography* og senere bogen *Mysteries of the Sacred Universe*, men efter at ledelsen og økonomien for TOVP-projektet faldt sammen i slutningen af 90'erne, var der ingen organiseret forskning. Jeg kunne fra begyndelsen forstå, at dette var et enormt felt at skulle udforske og ikke en enkelt mands (eller kvindes) arbejde. Jeg begyndte at kontakte forskellige kvalificerede akademikere i ISKCON for at få deres råd. Sadaputa Prabhu var et indlysende valg. Han svarede entusiastisk. Han var ivrig efter at bidrage. Jeg kunne lige fra begyndelsen af mærke, at TOVP-projektet var meget vigtigt for ham, ikke som en akademisk adspredelse, men som en livsmission, og ikke for hans egen intellektuelle prestiges skyld, men snarere for at tilfredsstille hans åndelige mester, Srila Prabhupada.

Jeg lavede en liste over formålene med forskningen til det vediske planetarium. Ravindra Svarupa Prabhu blev involveret som projektleder, og sammen inviterede vi Sadaputa og andre til at danne en forskergruppe. I begyndelsen kendte jeg kun Sadaputa igennem hans e-mails.

Jeg mødte omsider Sadaputa personligt, da

forskergruppen mødtes første gang i 2006 i Gainesville. Mit første indtryk var, at han var stille og ydmyg, en sjælden ting for en videnskabsmand. Han var også humoristisk. Da Brahmatirtha Prabhu præsenterede ham som Sadaputa, tilføjede han [Sadaputa] med et smil: "Eller Sada-Putana, som de lokale *gurukulier* kalder mig." Under møderne var det interessant at se, hvordan han angreb hvert emne fra sit eget særlige perspektiv. Han analyserede problemerne med ekstrem koncentration og kom med relevante observationer fra en frisk og ofte uventet vinkel. Praktisk taget alt, han sagde, var dybsindigt og gennemtænkt og blev sagt med sådan en koncentration og inderlighed. Jeg kunne ikke holde tal på, hvor mange gange jeg hørte Ravindra Svarupa sige "utroligt" og "fantastisk" i de møder. Der var afgjort noget mystisk og vismandsagtigt over Sadaputa, men på samme tid noget meget menneskeligt og tiltalende. Han var ekstremt tolerant og ikke arrogant, som nogle eller mange videnskabsmænd kan være det.

Under møderne bidrog han med sine års erfaring og viden og hjalp med at udkrystallisere forskningsplanen. Derefter fortsatte vi med at vi korrespondere over e-mail om ting som geocentrisme, relativitet, tolkninger af *Srimad-Bhagavatams* Femte Bog og *Puranaernes* kosmologi generelt.

Jeg var heldig at møde Sadaputa igen i December 2007 på ISKCON's Academy of Arts and Sciences konference i New Vrindavana, hvor han gav en præsentation med titlen "Interpretation and the Srimad Bhagavatam" ['Tolkning og Srimad-Bhagavatam']. Han gav indsigt i dele af *Srimad-Bhagavatam* ud fra sin videnskabelige baggrund. Han brugte beregningen af tid fra atomet (3. Bog) som et eksempel og Bhumandala (5. Bog) som et andet.

Ved slutningen på den del af konferencen, hvor han havde talt, gik jeg over for at tale med ham, og han viste mig den udregning, han havde lavet under det foredrag, der fulgte efter hans. Han havde kradset den ned på en serviet på typisk videnskabsmandsmaner. Jeg husker ikke den præcise udregning lige nu, men den handlede om størrelsen på en *paramanu* [et atom ifølge *Srimad-Bhagavatam*]. De to billeder er fra den diskussion. Han holder den nedkradsede udregning i hånden.

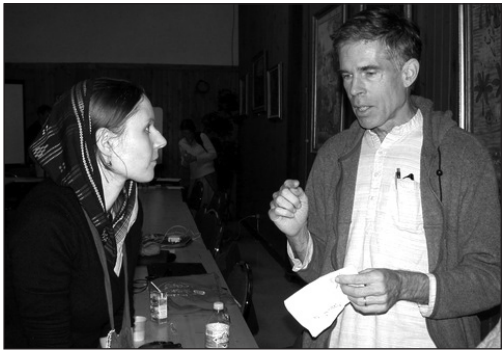

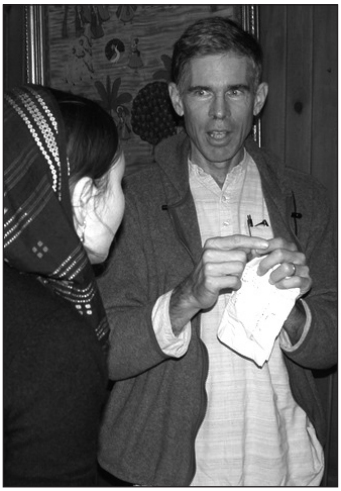

Jeg havde planlagt at skulle mødes med Sadaputa Prabhu igen i Gainesville sidste oktober, men sørgeligt nok gik han bort før det. Det var et chok for mig at høre om hans bortgang. Jeg savner helt sikkert både ham og hans geniale indsigter.

Sadaputa var en af Prabhupadas meget få videnskabsdisciple. Han var en ægte pioner, og jeg vil tro, at om 10, 50 eller 100 år fra nu vil hengivne i ISKCON se tilbage og forstå bedre, end vi gør det nu, værdien og vigtigheden af det grundlag, han lagde for den videnskabelige præsentation af Krishna-bevidsthed. ॐ

Georginske kranier, krokodiller og nøgne aber

Af Lalitanatha Dasa

Her er endnu et par myter om menneskets oprindelse fra den videnskabelige kværn, alt sammen skrevet indenfor den seneste måned. I begyndelsen af september kunne man læse, hvordan videnskabsmænd i Dmanisi i Georgien har fundet tre 1,8 millioner år gamle skeletter af *Homo erectus*, hvilket er ældre end de fund af *Homo erectus*, man har gjort i Afrika. Det sætter spørgsmålstegn ved den gængse hypotese om, hvordan mennesket opstod i Afrika og derfra udvandrede til Europa og Asien.

Professor Lordkipanidze fra Georgiens Nationalmuseum brød sin hjerne: "Spørgsmålet er, om *Homo erectus* opstod i Afrika eller Eurasien, og hvis det sidste var tilfældet, havde vi da en omvendt folkevandring [fra Asien til Afrika]? Denne ide blev anset for dum for nogle år siden, men nu virker den ikke så dum længere" – altså i hvert fald ikke på Professor Lordkipanidze.

Sten i krokodillemaver

Midt i september 2009 kunne man så i tidsskriftet Nature læse, hvordan videnskabsfolk i snart hundrede år måske har forvekslet sten fra krokodillemaver med stenredskaber. Arkæologen Patrick Dempsey spurgte: "Kunne Nature uvidende de sidste 80 år have trykt artikler om krokodillegastrolitter [mavesten], som man har anset for 2,5 millioner år gamle hominide redskaber?"

Antropologerne skulle da helt sikkert kunne se forskel på dem, ikke sandt? Dempsey skev: "Palæontologer bruger et simpelt kriterium til at skelne stenredskaber fra gastrolitter. Hvis der kun er slidmærker på de ydre sider, er det en gastrolit. Men mærker af brug på både indre og ydre overflader er tegn på, at de har været brugt til en form for stødning eller hamren og kan med sikkerhed anses for at være redskaber." Sådan hævder man at have konkluderet, men Dempsey havde set på fotografier i en nylig artikel i Nature, hvor 18 videnskabsmænd påstod, at sten fra Afrika var redskaber. Han havde bemærket, at de kun havde slidmærker på de ydre overflader, hvorfor de ifølge ham ikke var redskaber, men sten, der havde rullet rundt i maverne på krokodiller. Hvordan kunne så mange videnskabsmænd have taget fejl?

Olduvai-slugten er det sted i Tanzania, hvor der er gjort mange fund af, hvad der hidtil er blevet anset for meget gamle stenredskaber. At de er stenredskaber, har man sluttet ud fra den kendsgerning, at sandet i Olduvai-kløften ikke naturligt indeholder sten, så alle sten her må være tilslæbt af et eller andet dyr, som ifølge den høje videnskab var *Homo habilis*. Men krokodiller har en sjov vane med at sluge sten. 1 procent af en krokodilles kropsvægt består af sten i dens mave, så hvis en krokodille vejer et ton, har den cirka 10 kg sten i maven.

Den nu tørre Olduvai-slugt var engang et frodigt område med floder, hvor krokodiller er svømmet til fra andre steder. Er nogle af dem døde og har efterladt stenene der, så en senere tids videnskab kunne skrive artikler om dem i Nature? For nærværende er der ingen, der ved, hvorvidt Dembsey har ret i sin hypotese, men igen ser vi, at de stensikre teorier, som bøger og billedblade har været fyldte med i generationer, kan være bare et enkelt stenkast fra at blive væltet.

Nøgne aber

De fleste pattedyr er dækket af pels, så hvorfor er mennesket nøgent? Selv om der er gået 150 år siden Darwin, er der blandt evolutionister ingen klar ide om dette. Sidst i september diskuterede Elaine Morgan i New Scientist kontroversen om den hårløse abe. Darwin selv foreslog, at menneskehannerne havde foretrukket hårløse hunner,

men den teori har ikke stået tidens prøve.

”Ud af alle de tusinder af pattedyr er det svært at tro, at hannerne i blot én art vilkårligt udviklede en forkærlighed for skaldede hunner, eller at det kun var i én art af primater, at det var det, som hannen foretrak, der afgjorde det hele,” skrev Morgan.

I 1924 foreslog Raymond Dart, at det var, da vores abestamfædre forlod træerne for at jagte på savannen, at pelsen blev smidt for at undgå overophedning. Men hvorfor gjorde løver, geparder og andre af savannens rovdyr ikke det samme, hvis der skulle have været så mange fordele ved at smide klunset? Og i 1970’erne gjorde videnskabsmanden Russell Newman opmærksom på, at nøgenheden ville have fået vores stamfædre til at svede så meget mere, at det ville have været vanskeligt for dem at dække deres øgede behov for væskeindtagelse under sådanne omstændigheder. Hvad mere er, forestiller de fleste evolutionister sig nu om dage, at mennesket udviklede sig i et skovområde.

> “De fleste pattedyr er dækket af pels, så hvorfor er mennesket nøgent? Selv om der er gået 150 år siden Darwin, er der blandt evolutionister ingen klar ide om dette.”

Stephen Jay Gould foreslog, at nøgenheden blev givet i bytte for en større hjerne. Hvordan det skulle være sket, forklarede han ikke nærmere. Andre har foreslået, at den nøgne hud ydede et bedre forsvar imod lus og blodmider, men hvorfor har andre dyr så ikke brugt den samme strategi? Alister Hardy har en teori om, at mennesker blev nøgne, da de lærte at svømme – ”vandaben” – og nogle mener, at det faldt sammen med, at vi lærte at gå på to ben. Ingen teori har vundet megen udbredelse eller nogen form for konsensusaccept blandt videnskabsmændene.

Morgan sluttede med at konkludere: ”Kun én ting er sikker: problemet forsvinder ikke af sig selv. Enhver teori, der ikke får styr på dette uløste problem, vil fortsætte med at være mindre end tilfredsstillende. Den vil altid være hjemsøgt af en mistanke om, at et eller andet i historien om vores herkomst stadigvæk mangler.”

Et par ting bør få håret til at rejse sig her. For det første er det påfaldende, at mennesker egentlig ikke er helt hårløse. Faktisk har vi en usædvanlig behåring i sammenligning med andre primater. På det meste af kroppen er der ingen pels af betydning, men til gengæld vokser vores hovedhår så uhæmmet, at vi må klippe det af, hvis vi ikke vil gå rundt med en tre meter lang hovedbeklædning. Evolutionisterne har dårligt nok forsøgt sig med et bud på, hvilket selektivt pres skabte en så usædvanlig behåring.

Dernæst er det påfaldende, hvordan evolutionister stadig hænger ved Darwins for længst modbeviste teori om pangenese, dvs. ideen om, at ydre påvirkninger fra miljøet former og ændrer vores organismer, og at disse ændringer videreføres til de næste generationer. Det var en arvelighedsteori, Darwin havde fra franskmanden Lamarck, men alle ved nu, at den er forkert. Erhvervede egenskaber videreføres ikke. Selv om en svømmende abe måske selv bliver hårløs ved at opholde sig i vand konstant, får den ikke unger med færre hår på kroppen af den grund. Men selv om erhvervede egenskaber ikke videreføres, videreføres sådanne for længst modbeviste teorier stadig fra den ene generation af evolutionsforskere til den næste.

Som det tredje er det vel indlysende, at evolutionærbiologi mest er en omgang historiedigtning. Hvis man troede, at videnskab handler om at opdage naturens love, lave testbare forudsigelser på basis af disse og i det hele taget øge vores forståelse af, hvordan verden fungerer, har man endnu et kursus i evolutionærbiologi til gode. Evolutionister er dygtige til at sige, ”Det skete,” men hvordan og hvorfor har de kun få eller ingen videnskabelige bud på, kun nogle hjemmestrikkede ammestuehistorier.

Se også http://www.newscientist.com/article/mg20327261.000-why-are-we-the-naked-ape.html?page=1 ॐ

BBT i Afrika

Af Madhava Smullen

Det er verdens næststørste kontinent. Det har 53 lande, 2.000 sprog og en befolkning på over 900 millioner. Ikke desto mindre har BBT med det sydafrikanske BBT's udgivelser på hovedsageligt engelsk dårligt nok skrabet overfladen af det afrikanske potentiel.

Indtil nu.

Det splinternye BBT Afrika så dagens lys på BBT-møderne i februar, da de internationale bestyrelsesmedlemmer besluttede at fokusere på oversættelser til afrikanske sprog såvel som en større distribution af franske og engelske bøger på kontinentet.

Inspirationen går tilbage til Brahmananda Dasas første forsøg på at prædike i Afrika i 1971. Selv om han havde stort held med at nå de indiske samfund, bad Srila Prabhupada ham koncentrere sig mere om den oprindelige befolkning. "Det er et afrikansk land," sagde han. "Vi bør prædike til dem."

Med Prabhupadas ord som ledetråd gjorde Brahmananda store fremskridt. ISKCON's første offentlige *harinama* i Nairobis Kamakunji Park tiltrak en stor afrikansk menneskemængde. Da en ung mand trådte frem og tilbød at oversætte den filosofiske tale til swahili, lyttede folk med intens opmærksomhed. Det var en ubestridelig succes.

Srila Prabhupada gjorde det gentagne gange klart, at han ville have Krishna-bevidsthed spredt blandt de oprindelige afrikanere på deres eget sprog. I et brev fra 1971 skrev han til sine disciple på kontinentet: "Distribution af bøger og magasiner er vores vigtigste aktivitet. Uden bøger har vores prædiken intet solidt grundlag." Han tilføjede: "Specielt afrikanerne vil have vores bøger."

Selv om det sydafrikanske BBT, der blev grundlagt i 1977 af Tulasi Dasa, den daværende nationalsekretær, har haft held med at distribuere mange bøger på engelsk, er 2009 det første år, hvor BBT har iværksat en koncentreret indsats for at gøre Prabhupadas bøger tilgængelige på oprindelige afrikanske sprog.

Lederen af den nye BBT-afdeling, der skal stå for hele Afrika, er Govardhana Dasa, en hengiven fra Sydafrika, der gør tjeneste som ISKCON's regionalsekretær i sit land og har brugt mange af sine unge år på at distribuere bøger. Kompetent og beslutsom som han er, tænker han langt i sine ambitioner.

"En stor del af verdens øjne er rettet imod Afrika på grund af fattigdommen og de politiske udfordringer," fortæller han. "Imens den Afrikanske Union er blevet oprettet for at tackle disse udfordringer, er det kun på sin plads, at vi opretter et afrikansk BBT som vores bidrag til at opfylde folks åndelige aspirationer."

At nå ud til Afrikas folk på deres eget sprog er afgørende. Siden størstedelen af Afrika var

(Fortsættes side 23)

Ti gode råd

Af Lalitanatha Dasa

Kristeligt Dagblads chefredaktør Erik Bjerager gav den 30. juni årets nye studenter 30 gode råd til, hvordan man får et godt liv. Avisens redaktion har også bedt andre, deriblandt mig, om at komme med deres ti gode råd til livet. Hvorfor Bjerager må give 30 og vi andre kun ti gode råd, melder historien ikke noget om. Her er under alle omstændigheder mit bud på ti råd til, hvordan man får et godt liv.

1. Vær altid på udkig efter gode råd. Stræb efter visdom og erfaring og lær noget af alting. Saml på gode råd, saml på ægte livsvisdom og hav øjnene og ørerne åbne for dem overalt. At være god til at lytte er en endnu større kunst end at være god til at tale.

2. Glem alt om din egen lykke. Lykke kommer og går af sig selv, ligesom lidelse også gør det, uden at man bestræber sig derpå. Man er lykkelig, så længe man ikke tænker på sin lykke. Glem dig selv. Tænk i stedet på, hvordan du kan gøre andre lykkelige eller hjælpe dem – og gør det. De fleste ulykkelige menneskers problem er selvoptagethed. Lykkelige mennesker er dem, der tænker på og lever for andre. Lad altså din lykke være at se andre lykkelige og din lidelse, når du ser andre lide. Det er også definitionen på, hvad kærlighed er.

3. Hold op med at tro på, at penge vil gøre dig lykkelig. Uddan dig ikke efter, hvad der er penge eller arbejdsmuligheder i. Uddan dig inden for noget, du er god til og kan lide at have med at gøre. Og undgå for enhver pris at stifte gæld.

4. Kultiver ærlighed og integritet. Husk, at du høster, som du sår. Hold det, hvis du lover noget. Gør det, som du bagefter kan se tilbage på og føle dig glad og stolt over at have gjort.

5. Lev reguleret. Kultiver renlighed og orden. Stå op så tidligt om morgenen som muligt og gå tidligt i seng. "*Early to bed and early to rise, makes a man healthy, wealthy and wise,*" siger de på engelsk. Udvid din frihed igennem selvbeherskelse og mådehold, bliv vegetar og spis sundt, ryg og drik ikke. Start dagen med bøn, meditation og religiøse og filosofiske studier og slut dagen på samme måde.

6. Stræb efter godt selskab og undgå det dårlige. Omgiv dig med mennesker og omgivelser generelt, som hjælper dig fremad og opad. Såkaldte venner, som blot er dårligt selskab, er værre end erklærede fjender. Selv om du altid kan og bør være imødekommende, venlig og høflig overfor alle, bør du i så vid udstrækning som mulig undgå dem, der trækker dig ned.

7. Gør, hvad du efter bedste overbevisning mener er rigtigt, også selv om andre mener, det er forkert. Vælg ikke din vej ud fra, hvad alle andre gør eller mener, man bør gøre eller ikke kan gøre. Kun døde fisk flyder med strømmen.

8. Find en nulevende eller historisk person (eller flere), som du kan se op til, og som er eller var, som du gerne selv vil være. Find ud af, hvad det er eller var, der gør eller gjorde vedkommende til det, han eller hun er eller var, og lev selv efter de samme principper og idealer.

9. Bliv rationelt og logisk overbevist om, at Gud eksisterer, og at der er liv efter døden.

Tro ikke blindt på det, og sørg for at tvivle på det, men stræb efter at få det afklaret. Hvorfor? Fordi det er din eneste chance for, at dit liv har en mening. Tro ikke på, at du selv skaber din mening. Det er bare en anden måde at sige på, at eksistensen er grundlæggende meningsløs. Jeg har aldrig læst Dostojevskij, men han skulle efter sigende have skrevet: "Hvis Gud ikke findes, er alt uden formål," og "Hvis der intet liv er efter døden, er alt uden formål."

10. Når du har opdaget, at Gud faktisk findes, og at der i virkeligheden er liv efter døden, så lev efter det. Stræb efter at etablere et tæt forhold til Gud og efter at finde ud, hvad Hans mening er med at have anbragt dig her og forbered dig også til en eksistens efter dette liv. Alt andet er overfladisk og ligegyldigt. Studer *Bhagavad-gita* (min personlige anbefaling) og/eller andre klassiske religiøse tekster som Biblen, Koranen osv. Der må være en grund til, at disse bøger stadig læses flere tusinde år efter, at de er blevet skrevet. Hav fuld tro på, at Gud kan styre dig frem til det bedst mulige liv, hvis du giver Ham lov til det. Vær overbevist om, at Han til enhver tid forsyner dig med alt, du har brug for, og leder dig, hvis du har et ægte og oprigtigt ønske om at finde den bedste vej, og vær derfor frygtløs.

Om disse ti råd er de bedste råd til mennesker, der er på ud i livet, kan man antagelig stille spørgsmålstegn ved. Du har sikkert nogle andre gode råd. Hvorfor ikke skrive dem ned og dele dem med *Nyt fra Hare Krishnas* læsere? Du kan også selv bestemme din målgruppe. Jeg skrev til et bredt publikum på Kristeligt Dagblad, men hvis du for eksempel hellere vil skrive direkte til Krishna-bevidste læsere, er du også velkommen til det. ॐ

Ordliste

acarya: mester, der lærer igennem sit eget eksempel
asrama: livsorden bestemt i forhold til ens stadie i livet. Tempel eller kloster. De hengivnes private område i et tempel. Tempelskole, hvor eleverne bor i skolen
bhajana: tilbedelse. (overf.) stillesiddende sang (af Hare Krishna)
bhakti: hengivenhed. Hengiven tjeneste
brahmana: en person fra den første af de fire samfundsklasser, den intellektuelle
chante, chantning: fordansket fra engelsk 'to chant', der betyder at synge eller recitere
Deitet: (fordanskning af 'Deity':) Guddom. Hellig statue af Krishna.
dharma: natur, pligt. Populært oversat som religion
ekadasi: den ellevte dag efter fuld- eller nymåne
Gaudiya-vaisnavisme: Caitanyas religiøse tradition
gopi: kohyrdepige. Krishnas mest fortrolige hengivne i Vrindavana
grhastha: en husholder eller gift menneske
harinama: Guds hellige navn, (overf.) optog med sang af Krishnas hellige navne (egentlig 'harinama-sankirtana')
japa: lavmælt fremsigelse af et mantra (ordret: mumlen).
japa-mala: kæde, man tæller på under japa
Kali-yuga: den nuværende tidsalder, den fjerde af de fire tidsaldre. Den mest faldne og materialistiske tidsalder.
karmakanda: den frugtstræbende handlings vej
kichari: sammenkogt ret med ris, dal-bønner, grøntsager og krydderier
kirtana: forherligelse, sang af Hare Krishna (overf.) kombineret med dans
maya: illusion, kraft, energi. Oftest: Krishnas illusoriske energi
nama-hatta: gruppe af hengivne, der mødes hjemme hos sig selv
prasadam: (overf.) mad, der er ofret til Krishna. Ordret betydning: barmhjertighed
Ratha-yatra: traditionel vognfestival, specielt kendt fra Jagannatha Puri
sadhu: en hellig mand
samadhi: bruges her i betydningen mindestempel for en stor person efter hans død
sankirtana: fællessang af Hare Krishna. Caitanya Mahaprabhus bevægelse kaldes også sankirtana-bevægelsen. sannyasa: den forsagende livsorden
sannyasi: munk i forsagelsens livsorden
sastra: de åbenbarede skrifter
vaisnava: en hengiven af Visnu eller Krishna. Refererer også til 'monoteist'.
yajna: offerhandling
yatra: 'tempel' i betydningen organisation, institution eller menighed. Også festival, samling.
yogi: en, der praktiserer yoga, at forbinde sig med den Højeste

Harideva

Ved
Dandaniti
Devi Dasi

Da Krishna levede i Vrindavana for 5000 år siden løftede han Govardhana-bjerget for at beskytte Vrindavanas indbyggere mod regnguden Indras vrede. Krishna holdt bjerget oppe med sin lillefinger i 7 dage, mens Indra sendte strømme af regn ned over Vrindavana.

Harideva er navnet på en Deitet af Krishna i Hans form som Govardhana-dhari eller løfteren af Govardhana-bjerget. Ved Govardhana i Vrindavana er der i dag et tempel, som i sin tid blev oprettet af Krishnas oldebarn Vajranabha for Herren Harideva.

For 500 år siden besøgte Herren Caitanya Vrindavana, og da Han så Deiteten af Harideva dansede Han i stor ekstase. ॐ

Det Krishna-bevidste køkken

Transcendental madlavning og kogekunst

Ved Dandaniti Devi Dasi

Græskarsuppe

Det er græskartid, og en af de bedste ting, man kan gøre ved græskar, er at lave dem til suppe. I løbet af den sidste uge er jeg blevet budt på ikke mindre end tre forskellige græskarsupper tilberedt af nogle af ISKCON Danmarks bedste kokke. Alle var meget velsmagende og havde mindst tre ting til fælles: græskar, muskatnød og masser af *bhakti*.

Her er en opskrift på en varmende græskarsuppe, der er velegnet på *ekadasi*-dagen, hvor hengivne faster fra korn og bønner. Den kan også bruges på alle andre dage. På *ekadasi*-dagen kan man drysse lidt poppet quinoa eller amarant på suppen.

Fremgangsmåde:

1. Smelt smørret. Tilsæt koriander, sort peber og muskatnød. Kom græskarstykkerne i og steg under jævnlig omrøring i 5 minutter. Kom vandet i og kog suppen under låg, til græskarret er mørt.

2. Lad suppen afkøle et øjeblik og blend med en stavblender. Varm suppen op igen. Kom kokosmælk, salt og gurkemeje i og kog suppen i 2-3 minutter. Tilsæt friskhakket persille og server suppen varm.

* Poppede quinoa eller amarant fås i helsekostforretninger. ॐ

Ingredienser:

1 kg græskar (i store terninger)
40 g smør
1 liter vand
1 tsk. stødt koriander
½ tsk. reven muskatnød
¼ tsk. sort peber
2½ dl kokosmælk
1½ tsk. salt
½ tsk. gurkemeje
½ dl friskhakket persille (kan udelades)

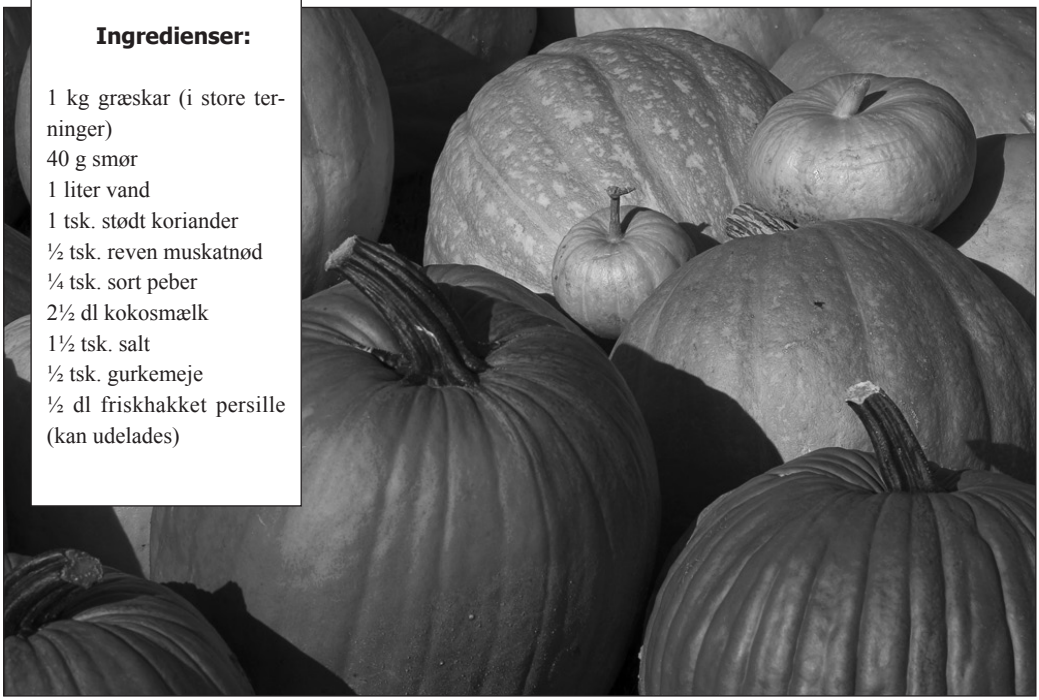

(**BBT i Afika**, fortsat fra side 18.)

koloniseret af europæerne indtil 1950'erne og endnu længere op i tiden, lægger de lokale befolkninger en kolossal kulturel og personlig vægt på deres modersmål. For dem er sproget en kilde til stolthed og symbol på frihed. "Imens de fleste velstående afrikanere taler engelsk, bruger de normalt deres modersmål derhjemme, eller når familierne kommer sammen," forklarer Govardhana. "Så vi vil gøre Herren Caitanyas budskab tilgængeligt for afrikanere på det mest personlige niveau – på deres eget sprog."

Men med over 2.000 talte sprog er det ingen let opgave. "Biblen er oversat til 300 sprog," bemærker Govardhana. "Det skulle give os et mål."

Heldigvis skal han ikke starte på bar bund. Ved at omdanne det allerede eksisterede sydafrikanske BBT til det nye BBT Afrika har Govardhana noget at starte projektet med som personale, en institutionel struktur og kapital. Der er således et administrationskontor i Johannesburg under ledelse af Govardhanas hustru Mathura Mandala Dasi og et lager i Durban tæt på den største havn og deres største kunde, ISKCON-templet i Durban. Jayadvaita Swami er BBT-leder for området.

Oversættelsesarbejdet er allerede begyndt. "Et kontor er blevet startet i Port Elizabeth, Sydafrika, og ledes af Haridas Pandita Dasa, en hengiven fra Tanzania," fortæller Govardhana. "BBT Afrika er stadig i sin spæde begyndelse, men så vidt er det lykkedes os at etablere et netværk af ni oversættere."

Arbejdet skrider frem på forskellige niveauer på bøger på forskellige sprog inklusive zulu, xhosa, lugandan og swahili, de vigtigste sprog i Østafrika, hvor ISKCON har sin stærkeste tilstedeværelse. Andre bøger inklusive *Bhagavad-gita som den er* er ved at blive oversat til de kenyanske dialekter akamba og luo, Congosproget lingala, Rwanda-dialekten kinyaruanda og siswati, et af Sydafrikas elleve officielle sprog. Selv om ingen officiel dato er blevet givet, forventes det, at mindst fem nye udgivelser vil blive trykt inden for de næste ti måneder, og det afrikanske BBT planlægger at udgive mindst fem nye titler det følgende år.

Med så mange nye bøger undervejs skal bogdistributionen også forøges. Selv om en million bøger er blevet distribueret siden 1975 i Sydafrika alene, har indsatsen i de senere år ikke kunnet måle sig med tidligere niveauer. Igennem et "topmøde for bogdistribution" i Durban i april 2010 håber BBT at få lagt en plan til forøgelse af distributionen.

"Nigeria er med Afrikas største befolkning og elleve ISKCON-templer potentielt det største marked for bogdistribution," fortæller Govardhana. "ISKCON har ligeledes en stærk tilstedeværelse i Kenya. Og Sydafrikas stærke økonomiske vækst gør det selvfølgelig også til et ideelt marked for bogdistribution, ligesom der er markeder for BBTA udenfor Afrika såsom Mauritius med dets mange hengivne og en veletableret Krishna-bevidst basis." I det store hele regner lederne af det nye BBT Afrika med at forøge den afrikanske entusiasme for bogdistribution, bidrage til udviklingen af bogudgivelser og forstærke tiltrækningen til Afrika som et mål for ISKCON's prædikanter.

Fra ISKCON News 19.9.2009 (http://news.iskcon.com/) ॐ

Jeg vil gerne abonnere på "Nyt fra Hare Krishna".

Navn:.....
Adresse:.....

300 kr. pr. år (12 numre)
Denne indmeldelseskupón sendes til:
"Nyt fra Hare Krishna", Sørningevej 39,
Skamstrup, 4440 Mørkøv

www.krishna.dk www.harekrishna.dk www.iskcon.dk

Alle henvendelser til:
Nyt fra Hare Krishna
Sørningevej 39, Skamstrup, 4440 Mørkøv, Tlf.: 5927 1930 girokonto 1-688-3204
E-mail: lalitanatha@krishna.dk

Oktober 2009

Lørdag	**3.10**	**Sidste dag i Caturmasyas tredje måned**
Søndag	**4.10**	**Sri Krishna Saradiya Rasayatra** **Sri Murari Guptas bortgang, Laksmi Puja** **Caturmasyas fjerde måned begynder (faste fra urad-dal i en måned). Kartika begynder med tilbedelse af Damodara og sang af Damodarastika.**
Torsdag	**8.10**	**Srila Narottama Dasa Thakuras bortgang**
Lørdag	**11.10**	**Radhakundas fremkomst**
Mandag	**12.10**	**Sri Virabhadras fremkomst**
Onsdag	**14.10**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for** *Rama Ekadasi*)
Torsdag	**15.10**	**Bryd fasten imellem 7:40 – 11:10**
Lørdag	**18.10**	**Govardhana Puja** **Diwali** **Bali Daityaraja Puja** **Sri Rasikanandas fremkomst**
Mandag	**19.10**	**Sri Vasudeva Ghosh' bortgang**
Onsdag	**21.10**	**Srila Prabhupadas bortgang**
		(faste til middag)
Mandag	**26.10**	**Gopastami, Gosthastami** **Sri Gadadhara Dasa Goswamis bortgang** **Sri Dhananjaya Panditas bortgang** **Sri Srinivasa Acaryas bortgang**
Tirsdag	**27.10**	**Jagaddhatri Puja**
Torsdag	**29.10**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for** *Utthana Ekadasi*) **Srila Gaura Kisora Dasa Babajis bortgang (faste til middag med fest i morgen)**
Fredag	**30.10**	**Bryd fasten imellem 7:11 – 10:19**
Søndag	**1.11**	**Sri Bhugarbha Goswamis bortgang** **Sri Kasisvara Panditas bortgang** **Sidste dag i Caturmasyas fjerde måned. Damodara slutter.**
Mandag	**2.11**	**Sri Krishna Rasayatra** **Tulasi-Saligrama Vivaha (ægteskab)** **Sri Nimbarkacaryas fremkomst**
Tirsdag	**3.11**	**Katyayani-vrata begynder**

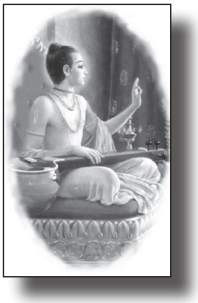

Pottemageren og krukken

Der var engang en pottemager, der lavede en krukke. Han tog først en klump ler og begyndte at ælte det.

"Sådan kan du da ikke behandle mig," protesterede lerklumpen. Pottemageren fortsatte uanfægtet. Han lagde leret på pottemagerhjulet, snurrede det rundt og gav sig til at forme leret.

"Hjælp, hold op, jeg besvimer. Jeg har det, som jeg skal dø," græd leret. Pottemageren fortsatte uanfægtet. Han tog en kniv og begyndte at skære mønstre i den ufærdige lerkrukke.

"Den mand er syg. Nu skærer han i mig med en kniv," skreg krukken forfærdet. Pottemageren fortsatte uanfægtet. Han stillede krukken ind i ovnen og tændte for varmen.

"Du er vanvittig," råbte krukken. "Du brænder mig med vilje." Pottemageren fortsatte uanfægtet. Han tog krukken ud, lod den køle af og begyndte at lakere den.

"Hvad er det for noget uhyggeligt noget, du smører mig ind i?" hulkede krukken. Pottemageren fortsatte uanfægtet. Igen stillede han krukken ind i den brandvarme ovn.

"Nu brænder du mig minsandten endnu engang," skreg krukken rædselsslagent. Pottemageren fortsatte uanfægtet. Han tog krukken ud og stillede den foran et spejl.

"Ih, hvor er jeg blevet smuk," var alt, den forbavsede krukke kunne sige.

(Fortalt af Prithu Prabhu. Krishna har altid en plan med det, Han udsætter os for i livet.)